

הצליחו לפרוץ את הגדר ולהתגבר על המערכת המתוחכמת מבלי שהתגלו. אחת הגירסות טוענת, כי בקטע שבו פרצו, לא הותקנה כלל מערכת ההתראה.

חמישה המחבלים שפרצו למישגבעים היו, ככל הנראה, בעלי כושר גופני מעולה. הר גוויות היו של גברים חסונים וגבוהי קומה.

מתברר כי בוני המערכת פשוט המעיטו בכוחו של האויב. החמישה הצליחו לטפס על אחד הצוקים התולים ביותר שלאורך הקו, ולפרוץ את הגדר דווקא שם. הגירסה הרשמית של צה"ל טוענת, כי עדיין לא הסתיימה בדיקת השאלה כיצד הצליחו המחבלים לפרוץ את הגדר ואת המערכת. הרמטכ"ל טען שהמערכת אינה אטומה לחלוטין, אם כי עד היום נהוג היה לחשוב בצה"ל וביישובי הסביבה, שהגדר אמנם עבירה במצבים מסויימים, אך תמיד מגלים, בעוד מועד, את מי שניסה או הצליח לפרוץ אותה. הגירסה החצירשמית של צה"ל, שני אמרה על-ידי קצינים בכירים היא, שייתכן והמערכת היתה מקולקלת בקטע מסויים, או שהחילל שישב ליד המיתקן המקבל את אותות האזהרה כאשר מניסים לחדור בעד המערכת, פשוט נרדם. דקות אחדות לאחר שהסתיימה הופעתה

הגדר שנופרצה

השאלה המרכזית המעסיקה עתה את גורמי הביטחון מבעד לגדר מבלי שהבחינו היא כיצד הצליחו המחבלים לפרוץ

את ארבעת הילדים שהיו עימו ואת שני התינוקות שהובאו לחדר על-ידי שני מחבלים. הוא הרים את ידיו, תוך מכות וקללות, כפתו אותו המחבלים לאחד התינוקות והשליכו את השניים אל הריצמה. המשק התעורר. כמה חברי משק הציעו — איש אינו יודע אם ברצינות — לפרוץ לבית התינוקות. המא"ז שלמה הרגיע את ההיסטרים שביניהם, פיזר את חברי המשק החמושים סביב המיבנה ואסר עליהם לפי תוח באש או לפרוץ פנימה. למרות זאת ירו כמה מחברי המשק ללא הבחנה לעבר המיבנה, ונתקלו באש נגדית חזקה. תוך שניות הועברה ההודעה לצה"ל. היחידה

השמל של הכלים, בעת ההופעה של חווה אלברשטיין.

מי נתן

את ההוראה?

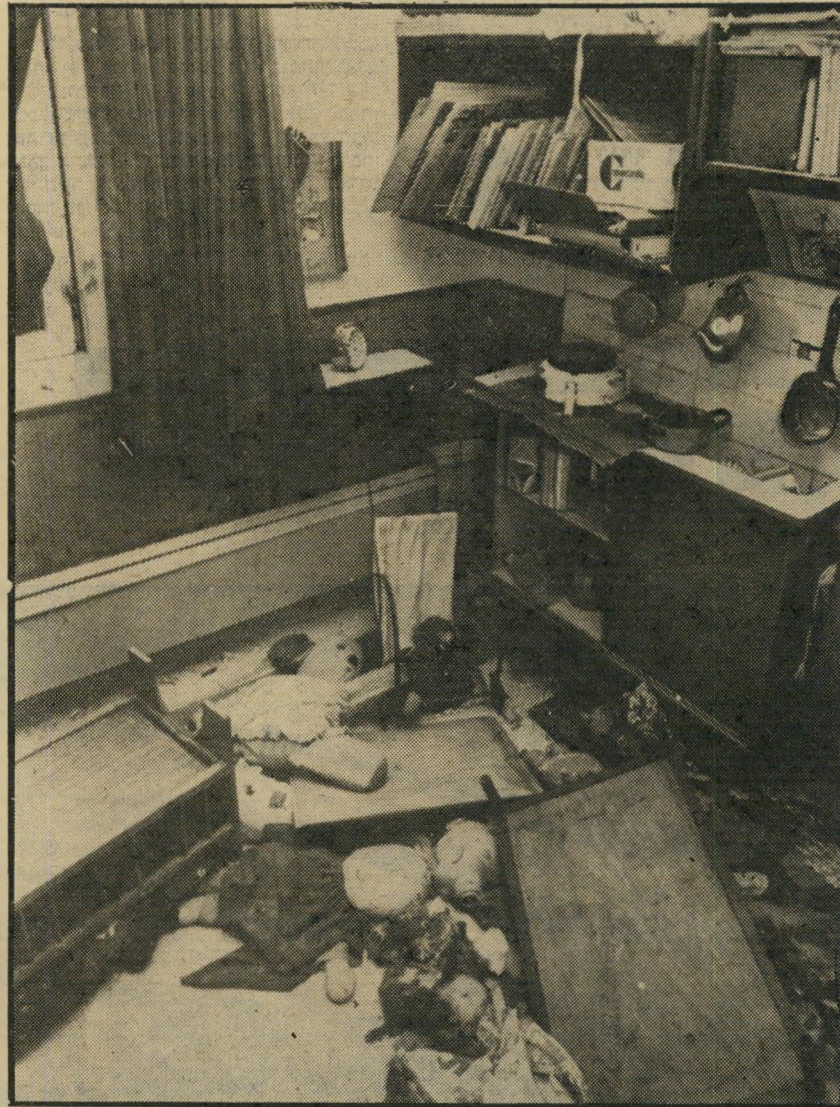
סמי הגיע לבית התינוקות. כשעמד בפתח הבחין בדמות של גבר בלתי מוזהה בתוך בית התינוקות. חושיו של סמי החלו לפעול. הוא התכוון להסתער אל תוך המיבנה. ככל הנראה נזכר באור הן שניות בהתראות שהגיעו יום קודם לכן מגורמי הביטחון, והבין כי בבית התינוקות נמצאים מחבלים. אולם סמי לא הספיק לעשות דבר. צורך יריות, שנוי רה מתוך הבית, הפילו מת.

המשק כולו התעורר לשמע היריות. מרבית חברי המשק היו כבר בחדריהם, מחליפים חוויות מההופעה. אסתי, אשתו של סמי, מיהרה לאהוז בבנה בן החודשיים, ויהודית תפשה בתינוק נוסף. היר שתיים מיהרו להסתתר במיקלחת של החדר. פעוטון. המחבלים, שפרצו באותה שניה אל תוך החדר, לא הבחינו בשתי הנשים. הם ראו את שני התינוקות שנותרו בחדר, חטפו אותם והצטרפו אל חבריהם בבית התינוקות. שם נמצאו באותו הרגע ארבעה ילדים, יחד עם חבר המשק מאיר פריץ.

פריץ הבין כי כל התנגדות שלו תסכן

התארגנה במהירות והגיר עה, על כל צידה, לקיבוץ. בשעה 1.30 אחר-כך צות ליתרה כבר היחידה הצבאית את המיבנה. קיימים חילוקי-דעות לגבי השאלה, מי נתן את ההוראה לחיילים לנסות לחקוף את המיבנה. ההיסטוריה הקצרה של פעולות החבלה, שבהם מחזיקים הר מחבלים בבני-ערובה, יצרה כבר סטנדרטים מסויימים בצה"ל, אם כי כל מיקרה נבדק לגופו. שני פיגועי נהריה, שני פיגועי מעלות, פיגועי מטוס סבנה, מלון סבוי והקאונטרי קלוב, הביאו את צה"ל לאמן

(המשך בעמוד 42)

חורבן הדמים

החדר בפעוטון אחרי פעולת היחידה המובחרת של צה"ל לאחר שגוויות המחבלים הוצאו ממנו. כתמי דם ונתזי מוח התערבבו ברהיטים של הילדים השבורים, הבובות והצעצועים.

של חווה אלברשטיין, נפסק התשמל בי בית-התינוקות ובפעוטון. יהודית גרי, חברת משק שהיתה בפעוטון נרקיס, ביקר שה חברת משק אחרת, אסתר שני, שהיתה באותה עת בבית התינוקות רותם, שתזעיק את בעלה, שמואל ("סמי") שני, סמי היה מוכר הפנים של מישגבעים, צעיר תל-אביבי, מעמודי התווך של הקיבוץ ושל תנועת הקיבוץ-המאוחד. סמי

כוח ההצלה

משך כל הלילה ועד שהחלה הפעולה בשעה 10 בבוקר הגיעו כוחות של צה"ל וכוחות הצלה למישגבעים. בתמונה נראה אחד האמבולנסים שהוענקו מישובי הסביבה ומאחריה משאית צבאית.